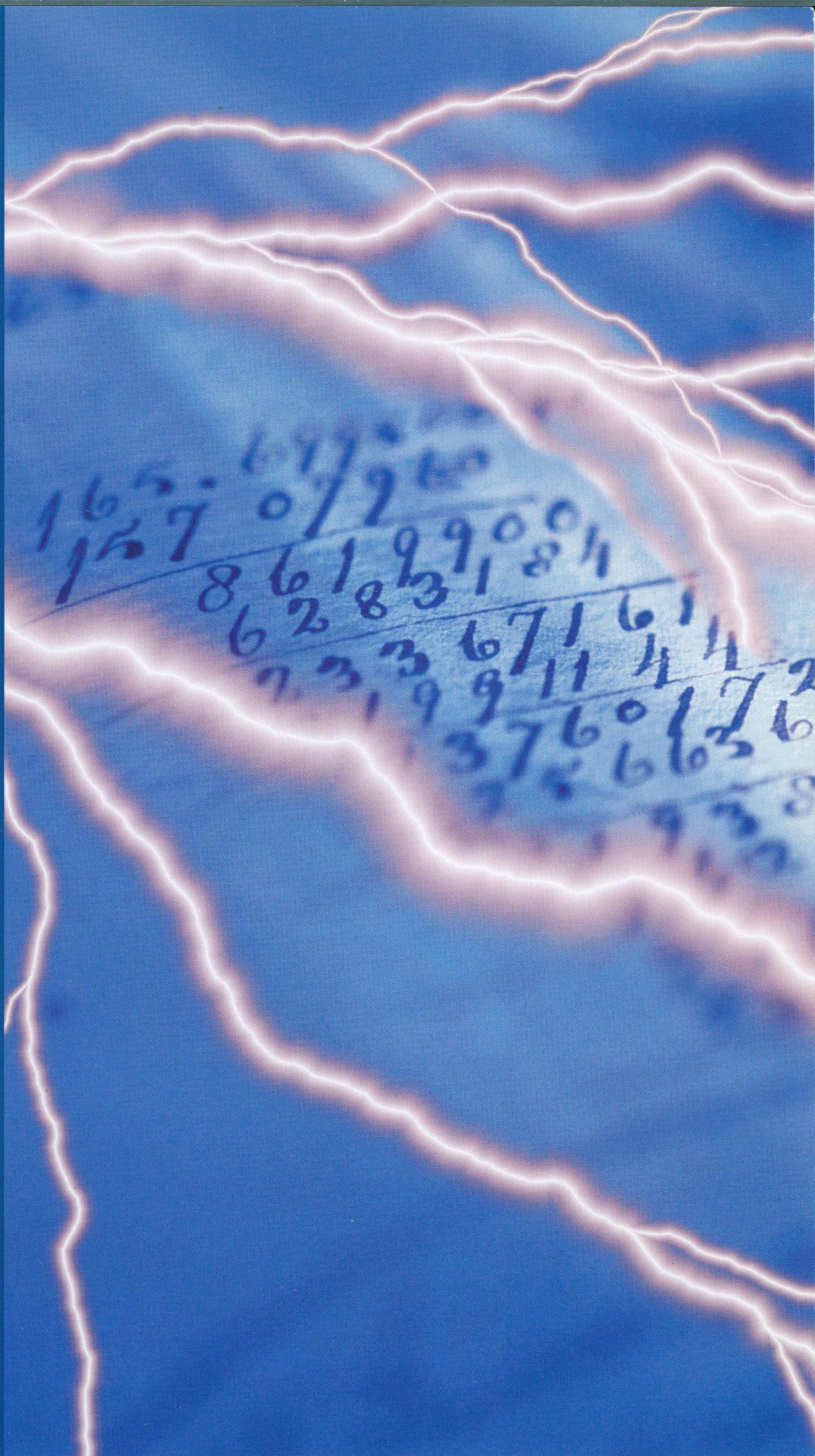

LÆKNARITARINN

Félag íslenskra læknaritara, stofnað 1970

Heimasíða FÍL: <http://www.laeknaritarar.sfr.is/>

Netfang FÍL: laeknaritarar@bsrb.is

Stjórn FÍL:

Kristín Vilhjálmsdóttir formaður
Margrét G. Andrésdóttir gjaldkeri
Hrafnhildur J. Rafnsdóttir ritari
Harpa Hauksdóttir
Kristín Jóhannsdóttir

kristinvilhj@simnet.is / kristinv@encode.is
arinbjörn@isl.is
hrafnjr@landspitali.is
harpa.hauksdottir@efsta.hr.is
kristjoh@landspitali.is

Efnisyfirlit

Formannspistill	3
Læknaritarar brautskráðir í maí	4
Til þín læknaritari	5
Forysta fagstéttar – þín ábyrgð	6
Magasár – stress eða sýking? ..	8
Kvennaferð	10
Tölvur og tölvunotkun í starfi fyrir læknaritara	11
Útivera og eyjalíf	12
Læknaritanám í bráð og lengd	13
Tímamót	14
Heilbrigðisskóli Þingeyinga ..	15
NOLO fundur	16
Stjórn Félags íslenskra læknaritara	18
Krossgáta	19

Skrifstofa: FÍL

BSRB húsinu
Grettisgötu 89
105 Reykjavík
Sími 525 8340
Kennitala 461180-0199

Útgefandi:

Félag íslenskra læknaritara,
stofnað 1970
Ábyrgðarmaður:
Kristín Vilhjálmsdóttir

Ritnefnd:

Aðalbjörg Sigurðardóttir
Brynja Ingimundardóttir
Jóna S. Jóhannsdóttir
Jónína Jósafatsdóttir

Umbrot og prentun:

Prentmet ehf

Aðalfundur og námstefna Félags íslenskra læknaritara

verður haldinn að Hótel KEA
á Akureyri 13. maí 2006

09:30	Fundur settur
09:35	Hið fallvalta minni
Dr. Þuríður J. Jónsdóttir,
forstöðusálfræðingur FSA
10:35	Kaffihlé
11:00	Klámvæðing almenningsins
Kristján Jósteinsson, forstöðu-
maður dagdeilda geðdeilda FSA
12:00	Hádegisverður
13:30	Aðalfundur
15:00	Kaffihlé
15:20	Önnur mál
19:00	Sameiginlegur kvöldverður

Nánar auglýst á
www.laeknaritarar.sfr.is

Formannspistill

Heilbrigðis-vísindum fleygir fram og heilbrigðisgeirinn tekur stakka-skíptum ár frá ári.

Við læknaritarar erum einn hlekkur-

inn í heilbrigðiskeðjunni sem þarf að halda til þess að grundvöllur heilbrigðisþjónustunnar bresti ekki. Okkur ber skylda til að hlúa að okkar hlekk í keðjunni og vera vakandi fyrir því að læknaritarar séu starfi sínu vaxnir og njóti bestu mögulegrar menntunar á hverjum tíma. Síðustu misseri hafa mikil til snúist um endurskoðun læknaritaranámsins við Ármúlaskóla. Nám læknaritara í núverandi mynd hefur verið frá árinu 1992 í Ármúlaskóla og var síðast endurskoðað árið 1997. Því var löngu orðið tímabært að endurskoða námsgreinar og samræma námið í takt við kröfur samtímans. Undirrituð er fulltrúi Félags íslenskra læknaritara í nefnd á vegum Menntamálaráðuneytis sem vinnur að þessu endurmati námsins okkar. Lagt var upp með að nám hjúkrunar- & móttökuritara annars vegar og nám læknaritara hins vegar yrðu samræmd, a.m.k. að einhverju leyti. Einnig átti að minnka forkröfur til námsins umtalsvert. Þetta vakti almenna óánægju meðal félagsmanna FÍL og á fjölmennum félagsfundi nú í febrúar síðastliðnum var samin ályktun þar að lítandi sem síðan var lögð fyrir nefndina.

Þrátt fyrir þessi mótmæli fagfélagsins og þrátt fyrir að landlæknir styðji málstað okkar og hafi sent bréf þar að lítandi virðist skilningsleysi enn alls ráðandi hvað varðar forkröfur fyrir nám í læknaritun. Forkrafa til námsins hefur til þessa verið stúdentspróf eða

sambærilegt en nú virðist stefnan vera að færa námið niður á framhaldsskólastig. Petta getur fagfélagið ekki samþykkt. Að færa námið niður á við í skólakerfinu myndi brjóta í bága við þau lög sem eru undirstaða félagsins en í 2. grein laga félagsins er skýrt kveðið á um að félagið skuli „stuðla að aukinni menntun félagsmanna, framþróun í námskrá læknaritaranema og tryggja að námið sé ávallt fullnægjandi og í takt við kröfur tímans.“ Enn eru þessi mál á vinnslustigi þegar þetta er skrifð og því ekki öll kurl komin til grafar ennþá hvað þetta varðar. Þá er jafnfram verið að athuga með framhaldsmenntun fyrir læknaritara á háskólastigi en löngu er orðið tímabært að læknaritum sé gefið færi á því að mennta sig frekar. Hvað eftir annað reka læknaritarar sig á að kúrsar við Endurmenntun Háskóla Íslands sem nýtast myndu þeim í starfi séu þeim lokaðir þar eð krafist er háskólamenntunar til innritunar. Þetta er Ísland í dag! Vonandi fær læknaritara-stéttin brátt hljómgrunn innan veggja háskólangs varðandi framhaldsnám.

Aðalfundur félagsins hefur síðustu tvö ár verið haldinn í Reykjavík en nú verður farið út fyrir höfuðborgarsvæðið og verður næsti aðalfundur haldinn á Akureyri þann 14. maí næstkomandi. Það er alltaf gaman að sækja höfuðstað Norðlendinga heim og verður enn skemmtilegra núna þegar læknaritarar koma þar saman. Fjölmennum norður í maí og eignum saman góðar stundir!

Næsta norræna læknaritararáðstefna verður haldin í Grænlandi á næsta ári og vil ég hvetja ykkur til að fara að huga að henni. Ekki er ráð nema í tíma

sé tekið – því bæði er ráðstefnugesta-fjöldi takmarkaður vegna þess hve lítið er um gistiþláss í þessum litla grænlenska bæ og einnig gæti ferðakostnáður orðið nokkur þar eð ekki er flogið beint á austurströnd Grænlands. Farið því endilega að huga að fyrirspurnum um styrkveitingar til starfsmannafélaga ykkar og vinnustaða.

Félag íslenskra læknaritara er fagfélag og semur því ekki um kaup og kjör en getur þrátt fyrir það beitt faglegum áhrifum í þágu kjaramála. Í vinnunni við endurskoðun læknaritaranámsins hefur komið greinilega í ljós hve rödd fagfélagsins er í raun sterk og hve mikilvægt er að sem flestir læknaritarar séu meðlimir í fagféluginu. Því fleiri sem við erum, því sterkari stöndum við á samfélagsvettvangi. Á síðustu mánuðum hafa margir nýir liðsmenn bæst í hóp okkar og eru félagsmenn nú orðnir riflega 280. Það eru þó miklu fleiri starfandi læknaritarar á landinu og hvet ég nú alla fullgilda læknaritara til þess að sækja um aðild að fagféluginu sínu. Sameinaðar erum við svo miklu sterktari.

*Kristin Vilhjálmsdóttir,
formaður*

Læknaritari óskast til sumarafleysinga á SHA

Möguleiki á húsnaði í starfsmannabústað.

Læknaritarar, notið tækifærið og breytið til í sumarfrínu.

Komið á Skagann í skemmtilega vinnu!

Nánari upplýsingar gefur Rósa Mýrdal, skrifstofustjóri læknaritaramiðst., í síma 430 6031 eða 430 6189, netf. rosa.myrdal@sha.is <<mailto:rosa.myrdal@sha.is>>.

SHA
Sjúkrahús Ós og heilsugæslusviðin á Akranesi

Læknaritarar brautskráðir í maí 2005 frá Fjölbautaskólanum við Ármúla

Efri röð frá vinstri: Guðrún Magnúsdóttir, Matthildur Sigurjónsdóttir, Guðrún Kristmundsdóttir og Heiðrún Ásgeirsdóttir.
Neðri röð frá vinstri: Rakel Kristjánsdóttir, Halldóra F. Sigurgeirsdóttir, Guðrún Narfadóttir kennslustjóri, Guðrún Katla Kristjánsdóttir og Sólveig Jóna Ásgeirsdóttir. Á myndina vantar Hönnu M. Sigurðardóttur, Helgu Björgu Sigurðardóttur og Sigríði Áslaugu Pálmadóttur.

Færeyskar flensufréttir

Verri influensu hevur ikki gingið í Föroyum í nögv ár, og hjá nögvum, serliga eldri fólki, sum annars eru veik, kann hon blíva hon so ring, at tey fóta sær ikki aftur.

Influensan er so umfatandi, at tað eru bara tey hepnastu, sum sleppa undan, serliga um tú ikki hevur havt influensu í eini tvey, trý ár.

Og hon herjar við fullari styrki, og skal takast í fullum álvara. Og so eru tað eini góð ráð eisini at hava panodil, ella kodimagnyl við hondina til at taka broddin af fepurinum og pínuni í liðunum.

Í Italia eru tvær milliónir farin undir dýnuna og í Fraklandi liggur ein millión undir dýnunni.

Fyrir jólin fór fjölskyldan í kirkjugarðinn að leiði langafa. 7 ára gutti horfði í kringum sig og sá öll ljósin á leiðunum sem búið var að tendra. „VVVÁÁÁ, hvað eru margir dauðir hérna!! Hvað eru eiginlega margir dauðir hér????!!!“

Hann horfði í kringum sig og sá öll kertin á leiðunum og fannst sum þeirra ansi nálægt trjám sem þar voru líka og óttaðist að kviknaði í þeim. „það er nógu hræðilegt að afi hafi dáið einu sinni, það kvikni nú ekki líka í hjá honum, það væri alveg hræðilegt“

„Hei, það væri kúl ef jólasveinninn væri afi manns eða frændi! Hann deyr nefnilega aldrei.“ Hann var að velta því fyrir sér hvernig maður gæti komist hjá því að missa þá sem maður elskar.

Til þín læknaritari

Sæl vertu

Ég heiti María Svavarsdóttir og er læknaritari. Ég útskrifaðist úr Heilbrigðiskólanum vorð 2003 og hef starfað á Landspítala síðan í ágúst 2004. Ég verð að segja það að ég hef áhyggjur af framtíð og þróun læknaritara.

Ég vil fyrst nefna kjaramálin. Við í kjaranefnd, ég og Astrid Sörensen, höfum gert óformlega könnun á launum annarra ritara innan rikisstofnana og kem ur þar í ljós að læknaritarar hafa dregist aftur úr í launum. Sérstaklega hvað varðar námið okkar. Það stíngur í augun að ritrarar sem hafa ekki sérstaka menntun að baki skuli vera herra launaðar en við. Það er sárt til þess að hugsa að hafa setið tvö ár í skóla og lært til læknaritara en vera svo verr sett en almennir ófaglærðir ritrarar innan rikisins.

Landspítali Háskólasjúkrahús er stærsti vinnuveitandi læknaritara. Það heyrast ýmsar raddir um að læknaritarar séu óparfir, taki of mikil pláss og hver kannast ekki við söguna um að senda diktöt rafrænt til Indlands og þau komi fullunnin um hæl til baka. Ég hef líka heyrt þessa hugmynd um ritaramiðstöð, að læknaritarar verði staðsettir utan spítala, vinni þar saman, fái diktöt send rafrænt, hitti aldrei læknana eða annað folk sem vinnur á viðkomandi deild. Er það það sem við viljum, ég og þú? Hvað vilt þú? Ég held að það sé tím til kom inn að við látum heyra í okkur og sýnum og sönum hve störf læknaritara eru mikilvæg. Ég hef heyrt marga lækna lýsa því yfir að ef læknaritara vanti í nokkra daga verði allt í lamasessi.

Já míni kæra svo er sagt að störfin verði úrelt eftir nokkur ár en get ég ekki séð að það verði i nánustu framtíð. Á meðan stefnum á spítalann fjölgar vegna læknamistaka verða störf læknaritara mikilvægarí. Nákvæmni í skráningu gagna sjúklinganna skiptir miklu máli og aðgæsla sjúkraskráa og legupappíra með tilliti til laga um persónuvernd er hlutverk læknaritara og get ég ekki séð að annað komi í stað þess. Ekki má gleyma hinni klassísku DRG greiningaskráningu sem verður vonandi greitt eftir í nánustu framtíð. Það erum við sem eigung að halda utan um það með fyrirmælum beint frá lækninum.

Ég heyri stundum þær raddir frá öðrum læknaritum að þær séu sko ekki í þessu slæðufélagi (Félag íslenskra læknaritara), þar sé ekkert gert fyrir þær. Það er nefnilega þannig í fagfélagi að þeir sem í félagini eru, skapa það sem þær er gert. Það erum ég og þú sem eru félagnarir og ef einhver er ekki sáttur, þá á hann að standa upp og breyta því, annars breytist ekkert. Það er enginn að tala um að allir verði að vera sammála, allar skoðanir læknaritara eiga að rúmast innan félagsins, líka þínar. Í annarri málsgrein laga Felags íslenskra læknaritara segir:

„Tilgangur félagsins er að efla samvinnu og samstarf félagsmanna og bæta þekkingu og hag þeirra eftir því sem við verður komið.“

Hvernig vilt þú hafa félagið og hvernig fræðsluerindi vilt þú heyra?

Mig langar svo til þess að læknaritarar standi saman, það er eina leiðin til bættra kjara, standa þétt að öflugu fagfelagi innan SFR. Láta kröfur okkar og raddir heyrast. Sumir segja að við ættum að stofna eigið stéttarfélag en ég held það væri erfitt að reka sjúkrasjóð, reka orlofshús o.s.fr. Skemmt er að minnast þess að skurðlæknar hafa klofið sig út úr Læknafelagi Íslands til þess að fara sjálfir með umboð til kjaramála. Það verður spennandi að sjá hvernig það kemur út. En á meðan þessi stormur riður yfir neita ég að láta gjaldfella námið mitt og búa við núverandi kjör.

Með bestu kveðju

Maria

Forysta fagstéttar – þín ábyrgð

Engum ætti að dyljast að gríðarlega örarár framfarir og breyttingar hafa verið á flestum sviðum í þjóðfélagi okkar undanfarin ár, þar á meðal í heilbrigðisþjónustunni. Breytingar á störfum læknaritara eru þar ekki undanskildar, en mikilvægt er að við vitum og ákveðum hver leiðir breytingarnar.

Starfsumhverfi læknaritara

Að öllu jöfnu hefur læknaritar-þjónusta verið rekin með sama sniði frá upphafi, þegar einingar voru litlar og starfsfólk skipaðist á sama blettinn. Þar var læknaritari venjulega innanborðs sem hluti teymisins. Verkefni spruttu af þjónustu sérfræðinga og aðstoðarlækna við sjúklinga spítalans. Einstaka sérfræðingur stóð upp úr á sviði rannsókna og þróunar og þurfti meiri stuðning ritara en aðrir.

Undanfarin ár hafa orðið talsverðar breytingar á starfsumhverfi læknaritara; vinnustöðvar eru oft dreifðar og að sumu leyti hefur dregið úr umgengni við lækna og annað samstarfsfólk.

Kröfur um sérhæfingu eru háværari og á það jafnt við um læknaritara sem aðrar fagstéttir í þjóðfélagini. Fyrst og fremst kemur krafan frá þeim sem þjónustunnar njóta, en grundvöllur hennar er aukin framleiðsla og framfarir í tækni og tækjum. Allir eiga að geta allt og helst meira. Sérfræðingar, sem eiga fullt í fangi með að þjónusta sjúklinga, þurfa að auki að sjá um að tileinka sér stöðugar nýjungrar á skrifstofusviði.

Þjónusta til sölu – kostar eina tólu

Í víðasta skilningi má segja að við séum markaðsfólk, en ef til vill gerum við okkur ekki grein fyrir því að söluvara er ekki einvörðungu í túpu eða kassa heldur er nokkuð til sem heitir huglæg söluvara. Þjónusta er gott dæmi um slíka vöru, en góða þjónustu er ekki alltaf auðvelt að kalla fram. Grunnur góðrar þjónustu er menningin í kringum hana; heilbrig, stöðugt og krefjandi umhverfi sem er vel stjórnað og dýrmætri endurmenntun sinnt.

Þjónustan hefst inni í höfðinu á okkur. Markhóparnir eru tveir; sjúklingar og heilbrigðisstarfsfólk og við þjónustum sjúklinga með því að aðstoða heilbrigðisstarfsfólk. Markmiðið er að allir séu áægðir með þjónustuna og að hún sé vel skilgreind:

- Að við veitum þjónustuna þegar hennar er þörf
- Að þeir sem veita þjónustuna séu hæfastir hverju sinni
- Að við fylgjum þjónustunni eftir

Eitt af höfuðverkefnum læknaritara er sú þjónusta við einstakling eða stofnun, að breyta upplýsingum í gögn. Á þessu byggist upplýsinga-grunnur heilbrigðisstofnana. Án þessarar vinnu læknaritara hefur stofnunin hvorki öryggi gagnvart sjálfrí sér né þeim sem hún þjónustar og getur ekki sýnt fram á að hafa innt verk sitt af hendi. Upplýsingakerfi eru í raun innra eftirlit og sýna framleiðslugetu. Ábyrgð læknaritara er því umtals-

Rannveig Ásgeirsdóttir. Höfundur er læknaritari, menntaður í íslensku frá HÍ og hefur lokið viðskiptanámskeiði í stofnun fyrirtækja fyrir konur hjá Iðntæknistofnun. Hún hefur unnið á Landspítala frá 1988 með námshléi en starfar nú sem aðstoðarmaður framkvæmdastjóra Skrifstofu kennslu, visinda og þróunar á Landspítala-háskólasjúkrahúsi.

verð; að skila vel unnum gögnum bæði í vinnslu og flokkun. Læknaritarar bera hér hita og þunga og skapa stofnunum sínum gríðarleg verðmæti í formi gagna ásamt því að framfylgja ströngum öryggisreglum til þess að vernda hagsmuni sjúklinga og stofnunar

Tæki og tækniframfarir

Fram til þessa hefur verið notast við diktafóna til að koma upplýsingum til skila. En nú er að hefjast nýr kafli í tækjasögunni, sem er að verða að veruleika á Landspítala-háskólasjúkrahúsi. Innleiðing á stafrænu diktati stendur nú yfir, en notkunarmöguleikar eru þeir að læknitalar inn upplýsingar í borðsíma, farsíma spítalans, hljóðnema við tölvu eða lófatölву. Að innlestri loknum er hljóðbúturinn sendur inn í afsplunarkerfi læknaritara sem og birtist í glugga á tölvuskjánum. Afspilun hljóðritunar er eingöngu stýrt á lyklaborði tölvunnar og mun þar með úr sögunni notkun fótstiga. Verklag þetta mun eflaust að hluta verða til þess að dregst í sundur með

læknum og læknaritum. Lykilatriði hér er þó að einskráning upplýsinga mun sett á oddinn og þar með eykst öryggi sjúklinga. Kerfi sem þetta getur orðið til þess að minnka kostnað á sjúkrahúsini með því að stytta biðtíma eftir gögnum.

Eftir að tölver komu til sögunnar var afar mismunandi með hvaða hætti gögnin voru geymd, en segja má að um ýmis „heimabókasöfn“ hafi verið að ræða þar sem skráning var bundin við tölurnar þar sem skráningin átti sér stað. Enginn sameiginlegur grunnur nema skráningargrunnur útskriftar þar sem númer sjúkdóma voru slegin inn og svo þjóðskrá.

Á skömmum tíma hafa vistunarkerfi tekið við og þeirra stærst er án efa Sögukerfið, sem flestir þekkja. Þar hafa allir sérfræðingar aðgang að upplýsingum og eftir því sem færni við notkun kerfanna verður meiri, munu hlaup eftir pappírum minnka. Sífellt auðveldara verður að nálgast upplýsingar stofnana á milli með tilkomu heilbrigðisnetsins og það mun einnig leiða til margs konar hagræðingar s.s. að auka á öryggi fyrir sjúklinga vegna aukinna upplýsinga sérfræðinga á milli. Ber að leggja sívinnu í að viðhalda því og laga þá galla sem óhjákvæmilega koma upp.

Kennsla læknanema á Landspítala-háskólasjúkrahúsi á rafræn kerfi verður að veruleika á næstu misserum og mun það án efa breyta vinnulagi

læknaritara í framtíðinni. Hér er ekki átt við að læknaritarar verði óþarfir því dýrir starfskraftar s.s. læknar munu ekki sitja löngum stundum við tölvu að slá inn læknabréf fyrir utan það að skilgreind skjalavarsla og vistun sjúkragagna hefur verið hvað best geymd í höndum læknaritara. Hef ég lagt til að hluta kennslu á rafrænu kerfin verði sinnt af læknaritum og þar með verði nýttur gríðarlegur brunnur af vitneskju og reynslu þeirra sem best til þekkja.

Framtíðin

Nauðsynlegt er að herða á framboði útskrifaðra læknaritara og skyldi taka upp nákvæmara og kröfumeira náms- og starfsmat læknaritara í verklegu námi þar sem hugað er að markmiðasetningu og sjálfsmati og vinna á markvisst að því að fá karla inn í stéttina.

Ég vil leggja áherslu á að þeir sem vilja og áhuga hafa, hugi að viðbótarmenntun að fjlbrautarnámi loknu s.s. í ábyrgri verkefnastjórnun, rekstri, viðbótar tungumálanámi, víðtæku námi í notkun helstu skrifstofukerfa s.s. excel og powerpoint, prófarkalestri, laga- og tryggingamálum svo eitthvað sé nefnt. Eftirspurn eftir frekari sérþekkingu læknaritara er fyrir löngu til staðar, en það er okkar að hlusta á hana og tryggja framboðið. Þess vegna er brýnt að taka upp umræðu um fagmennsku og starfsþróun í læknaritarastétt, en skort hefur á almenna

umræðu um það meðal læknaritara þó slíkt sé í hámaeli í öðrum heilbrigðisstéttum. Ennfremur er afar nauðsynlegt að eldri starfskraftar í faginu fái góða endurmenntun m.t.t. nýrra kerfa og tækja ásamt öðru viðbótarnámi og verði jafnvel gert kleyft að sækja slíka menntun á vinnutíma í nálægð við eða á vinnustaðnum. Án efa myndu fleiri nýta sér það sem í boði er, það myndi aftur auka á framleiðni og verða þar með til hagræðingar fyrir fyrirtækin. Huga þarf að því að tengja enn kröftugar saman læknaritara á stofnunum og einyrkja sem vinna víða og hvetja unga læknaritara til samstarfs við fagfélagið.

Að undanförnu hefur verið talsvert rætt um það hver staða grunn- og framhaldsmenntunar læknaritara geti mögulega orðið og er mikilvægt að vanda vel til grunnvinnunnar en líta jafnframt, í því sambandi, til starfandi háskóla. Möguleiki á framhaldsmenntun í heilbrigðisvínsindadeildum getur orðið að veruleika, en til þess þarf þverfaglega vinnu. Þar á ég m.a. við að leitað verði samvinnu lækna og hjúkrunarfæðinga, en þær stéttir hafa víðtæka reynslu í uppbyggingu síns fagnáms og geta því gefið gagnleg ráð.

Við ykkur vil ég segja og þá sérstaklega nýliða og yngri læknaritara: Nýsköpun starfsins höfum við í hendi okkar – nýtum þann kraft okkur og öðrum til góðs. Starfsánægja þín er í þínum höndum.

Heilmiklar pælingar um lífið, dauðann og Guð.

A: Mamma af hverju gerir þú svona kross þegar þú gerir í nafni Guðs..?

M: Því Jesú dó á krossinum

A: Í hvaða landi dó hann?

M: Af hverju spyrðu að því

A: Því ég vil að við förum þangað næst þegar við förum til útlanda

M: Hann er ekki lengur á krossinum, hann er kominn til Guðs eins og langafi

A: Og þar er hann að tálga spýtukalla...?

Kristinfræðipróf í 5. bekk í janúar 2002: Hvað heitir sá hluti Bíblíunnar sem geymir sögur Ísraelsmanna?"

Svar: Gamla textavarpið".

Helicobacter Pylori - „Nóbelsbakterían“ Magasár – stress eða sýking?

Magasár var áður fyrr mjög algengur og illviðráðanlegur sjúkdómur. Einstaklingar með magasár þurftu oft að liggja lengi og endurtekið á legudeildum sjúkrahúsa. Meðferðin fólst í rúmlegu og sérfæði, sem oft byggðist á rjóma og eggjum. Ef sárið greri ekki eða orsakaði uppákomur eins og blæðingu eða götun á maga þurfti að gera skurðaðgerð. Þá var stór hluti magans fjarlægður, oft með langvarandi fylgikvillum. Magasárið var talið orsakast af stressi og vera dæmigerður „sál-líkamlegur“ sjúkdómur. En saga magasárs-sjúkdómsins er gott dæmi um hvernig sannleikurinn breytist með tímanum. Einu sinni var jörðin af flestum talin vera flót.....

Árið 1977 kom sýruhamlandi lyfið Tagamet á markað á Íslandi og urðu þá þáttaskil í meðferð magasárs. Seinna komu fleiri sýruhemjandi lyf sem virkuðu æ betur til þess að græða magasár og önnur einkenni sem orsakast af magasýru, eins og bakflæði í vélinda (brjóstsviða). Losec og skyld lyf („PPI“-lyf) eru enn öflugri sýruhemlar og lækna flest magasár á 2-4 vikum. En vandamálið var að sárin komu oftast aftur innan nokkura mánaða. Sjúklingar, sem einu sinnu höfðu fengið magasár urðu því oftast að halda áfram á sýruminnkandi lyfjum, - til þess að fyrirbyggja endurkomu magasársins.

Tveir læknar í Ástralíu, þeir Barry Marshall og Robin Warren höfðu frá því um 1980 rannsakað samband bakteriusýkingar í magasílmhúð og bólgu í slimhúðinni. Fyrsta grein þeirra um þessa sýkingu birtist í tímaritinu „The Lancet“ árið 1983. Kenning þeirra var að bakterían, sem seinna fékk nafnið Helicobacter Pylori, orsakaði langvarandi magabólgu og aukna hættu á

Trausti Valdimarsson
læknir

magasári. Flestir læknar og vísindamenn voru van trúðir fyrst í stað, en smám saman tókst að sanna þessar kenningar.

Reyndar hafði löngu áður verið lýst sýkingu í magasílmhúð látinna manna og dýra, sem tengdust magabólgu og sárum. Erfitt var þó að rannsaka þetta fyrir en hægt var að ná sýnum frá magasílmhúð frá lifandi fólk i við magaspéglun. Fyrstu magaspéglarnir voru bein rör og líktust því pyntingartækjum, (eins og fleiri gömul og ný lækningaáhöld) og ekki hægt að nota nema á mjög liðuga hálsa. Tækníþróunin með sveigjanlegum ljósþráða (fiberoptic) holsjám frá því um 1975 gerði sýnatökuna mögulega.

Frá 1983 hafa verið birtar yfir 22.000 vísindagreinar um Helicobacter Pylori sýkilinn og búið er að skoða vel samband þessarar sýkingar við magabólgu, magasár, magakrabbamein og jafnvel fleiri sjúkdóma eins og gigt og æðakölkun! Þessi sýking hefur orðið nokkurs konar „modell“ um það hvernig sýking annars vegar og viðbrögð ónæmiskerfis hýsils, þ.e. þess sem sýkist, hins vegar, orsakar sjúkdóma (pathogenesis).

Helicobacter Pylori er ein algengasta sýking í heimi. Um helmingur allra íbúa jarðar hefur þennan sýkil í magasílmhúðinni. Smit verður oftast á fyrstu árum ævinnar, líklega um munn

við kossa og kjass! Sjaldan verður endursmit á fullorðinsárum ef sýkingunni er útrýmt. Tíðni sýkingar hefur nú lækkað á Vesturlöndum síðustu áratugi tengt bættu hreinlæti og minni þrengslum en er þó enn algeng meðal eldri borgara, hjá um helmingi fólks eldra en 50 ára. Flestir þeirra sýktu hafa þó engin einkenni en væg bólga (histologisk, þ.e. sem sést í smásjá) er þó mjög algeng. Af einhverjum orsökum verður síðan verri bólga hjá hluta þeirra. Um einn af hverjum 5-10 fá magasár en færri en 1 af 100 fá magakrabbamein (adenocarcinoma). Sjaldgæfari tegund illkynja sjúkdóms, s.k MALT-lymphoma í maga, verður hjá ca. 1 af 1.000.000 en þetta lymphoma getur læknast aðeins við að meðhöndla sýkinguna. Helicobacter Pylori var fyrir nokkrum árum flokkað sem kabbameinsvaldur (carcinogenic, class I) af Alþjóða heilbrigðismálastofnuninni, WHO.

Um 9 af hverjum 10 með magasár hafa sýkingu með Helicobacter Pylori, en þeir sem ekki hafa sýkinguna hafa oftast notað gigtarlyf (NSAID (non-steroidal-anti inflammatory-drugs)) eins og Ibuprofen, Voltaren eða Magnyl. Hættan á magasári er mest hjá eldri, litlum konum, sem hafa þessa sýkingu og nota gigtarlyf!

„Dyspepsia“ er grískra orðið sem notað er af læknum yfir öll einkenni frá efri hluta kviðar, ofan nafla. „Pepsi“ merkir melting og „dys“ merkir slæmt, en Grikkir töldu einkennin stafa af meltingartruflun. Dyspepsia er mjög algengt einkenni og kemur fyrir hjá um 40% allra einhvern tíma á lífsleiðinni (UK). Dyspepsia er ástæða um 4% allra heimsókna til heimilislækna. Orsakir dyspepsi eru margar og frá fleiri líffærum en maga og skeifugörn, eins og t.d. gallblöðru. Sárlænir og félagslegir þættir eiga einnig sinn þátt

í einkennum frá meltingarfærum.
Stress eykur krampasamdrátt í sléttum
vöðvum meltingarfæra. Rangir lífs-
hættir eins og reykingar, lélegt fæði og
mikil kaffineysla áttu þannig oft sinn
þátt í að magasárið versnaði og fannst.

Stór hluti einstaklinga með lang-
varandi dyspepsi er hins vegar með
magabólgyr og/eða magasár tengt
Helicobacter Pylori sýkingu sem orsök
einkenna. Meðferð þessarar sérstöku
sýkingar er erfidari en flestra annarra

sýkinga en sýkillinn er lífseigur. Gefa þarf a.m.k. tvað tegundir sýklalyfja í góðum skammti í minnst eina viku og samtímis öflugt sýruhemjandi PPI-lyf í tvöföldum skammti. Oftast tekst að útrýma sýkingunni á þennan hátt.
Magasárið sem áður kom oftast aftur innan nokurra mánaða er þá læknað í eitt skipti fyrir öll þar sem orsókin er horfin. Stress, kaffi og reykingar hafa þá minni áhrif, a.m.k. á magasím-
húðina!

Sauðaorðabókin

- Að bera fé: Afklæða kind (eða að halda á kind)
- Aflafé: Kindur sem stunda veiðiskap
- Áhættufé: Fífldjarfar sauðkindur
- Eigið fé: Kindur sem maður á sjálfur
- Féginnd: Afbrigðileg kynhneygð (Að girnast sauðfé)
- Fégræðgi: Að vera einstaklega sólginn í sauðaket
- Féhirðir: Smali
- Félag: Lag sem samið er um sauðfé
- Félagi: Sá sem leggur lag sitt við sauðfé
- Félegur: Eins og sauður
- Féleysi: Þegar skorið hefur verið niður vegna riðuveiki
- Fjárdráttur: Samræði við kind
- Fjárhagur: Einhver sem er afar laginn við sauðfé
- Fjárhíslur: Geymslur fyrir sauðfé
- Fjárlög: Mörg lög sem samin eru um sauðfé
- Fjármagn: Þegar margarær koma saman
- Fjármál: Tungumál sauðkinda/jarm
- Fjármálaráðherra: Yfirsmali
- Fjármunir: Lausamunir í eigu sauðkinda
- Fjárnám: Skóli fyrir kindur
- Fjárplógsstarfsemi: Jarðyrkja þar sem sauðfé er beitt fyrir plóg
- Fjársöfnun: Smalamennska

- Fjárvítlát: Þegar ærnar eru settar út á vorin
- Fjárvarsla: Það að geyma kindur
- Fjárveitingar: Þegar boðið er upp á sauðket í matarboðum
- Fjároflun: Smalamennska
- Fundið fé: Kindur sem búið er að smala
- Glatað fé: Fé sem ekki hefur komið aftur af fjalli
- Grímsá: Kind í eigu Gríms
- Handbært fé frá rekstri: Kindur sem menn hafa gefist upp á að reka og ákveðið að bera á höndum sér
- Hlutafé: Súpukjöt
- Langá: Einstaklega löng kind
- Lausafé: Kindur sem eru lausar á afréttinum
- Norðurá: Kind að norðan
- Opinbert fé: Kindur í eigu ríkisins
- Sauðburður: Þegar handbærar kindur eru bornar að á milli staða
- Sparifé: Kindur sem ekki eru notaðar hversdags
- Stofnfé: Fyrstu kindurnar sem maður eignast
- Tryggingafé: Öruggt sauðfé
- Veltufé: Afvelta kindur
- Pjórfé: Drykkfelldarær
- Pverá: Prjósísk kind

Kvenna-ferð 4x4

Mig langar til þess að segja frá frábærri kvennaferð sem ég fór í helgina 3.- 5. mars en hún var á vegum ferðaklúbbsins 4x4. Ég ætlaði nú aldrei að fást til þess að fara í kvennaferð til fjalla en í fyrra þegar mér var boðið með, sá ég fram á tvær nætur þar sem ég þyrfti ekki að vakna til barna og á þeim forsendum fór ég. Nú í ár fór ég á mínum eigin jeppa og bauð formanni félagsins Kristínu Vilhjálmsdóttur

með. Veðurúlit var gott og engin von á krappa eða slíkum leiðindum. Fimmtíu konur höfðu skráð sig í ferðina sem var hin veglegasta, konur úr öllum stéttum, verkfræðingar, verkakonur, sjúkrabjálfarar, leikskóla-kennarar, alþingiskona, hárgreiðslu-konur, kennarar og má segja að þetta hafi verið þverskurður af þjóðfélaginu.

Lagt var af stað frá Reykjavík og vorum við á hinum ýmsu tímum á ferðinni. Leiðin lá inn að Geysi og þaðan inn á Kjöl sem var svo til snjólaus en mikil skörð í veginum og hafði

Kristín formaður og greinarhöfundur.

mikið runnið úr honum. Þegar beygt var inn á Kerlingafjallaafleggjara jökst snjóinn og máttum við hafa allan hugann við að keyra og keyra yfir klakabryndaðar ár með tilheyrandi hjartslætti en allt gekk þó vel fyrir utan nokkrar smávægilegar bilanir sem við gátum gert við. Þá var hægt að bruna inn í Setur sem er skáli ferðaklúbbsins 4x4. Þar sem myrkur var skollið á var

forystu og þeyustum inn í Setur og ræstum ljósavélina og vorum við ekki lítið ánægðar með okkur.

Laugardagurinn var fagur, sól í heiði, heiðskírt og mikið frost. Þá fórum við hinár ýmsu leiðir. Okkar hópur ætlaði inn að Nautöldu en þá vildi ekki betur til en að einn billinn fór ofan í opna á og hreint alveg næstum því á hliðina. Þá var hafist handa við að moka hann og spila upp og lögðu þar allir hönd á plógin, meira að segja heilbrigðis- og tryggingamálaráðherra Siv Friðleifs-dóttir var mjög dugleg á skóflunni. Bílnum náðum við upp án meiri háttar skemmda og slysa á fólk. Um kvöldið vafðist það ekki fyrir konunum að grillá úti við 15°C frost og haldin var veisla með skemmtiatriðum og spilað og sungið. Á sunnudeginum var svo haldið heim og gekk það vel.

keyrt eftir GPS tækjum (global position system) og er skemmt frá því að segja að við læknaritararnir tókum

Ástæðan fyrir því að mig langaði að segja ykkur þessa sögu er hversu mikil samkennd og samhugur var í þessum 50 ólíku konum. Ef eitthvað bilaði eða fór úr skorðum hjálpuðum við hver annarri, við vissum það allar að við græðum ekkert á því að skilja ein-hverja eftir með bilaðan bíl. Mér varð hugsað til læknaritara hvað við gætum haldið vel saman, virt hvor aðra og lagst á eitt við að ýta vagninum. Það er farsælast til árangurs fyrir okkur allar.

Maria Svavarssdóttir

Á vettvangi

Tölvur og tölvunotkun í starfi fyrir læknaritara

Haldíð á vegum Fræðslusetursins Starfsmenntar í september og október 2005.

Kennari var Þórunn Óskarsdóttir M.Ed, tölvu- og upplýsingatækni-kennari.

Fjórtán læknaritarar voru mættir til leiks þann 20. september í Verzlunarskólanum þar sem við fengum ágæta aðstöðu í tölvuveri bókasafnsins, þó sumar okkar hafi þurft að snúa svölitið upp á sig til að fylgjast með, þar sem stofan var greinilega ekki ætluð sem kennslustofa og við sáum eiginlega í hrung, sumar fengu hálsríg.

En kennarinn og kennslan bættu það sannarlega upp og við fengum afar góða og vandaða yfirferð í hinum ýmsu möguleikum tölvunotkunar.

Eftifarandi þættir m.a. voru kynntir og kendir og við nemendur unnum mörg skemmtileg og fróðleg verkefni í sambandi við kennsluna.

Lyklaborð og mús. Windows XP umhverfið. Skjalavarsla í tölvum. Skipulagning heimasvæðis.

Kynning á Internetinu og Veraldarvefnum. Vinnulag í

tölvupóstssamskiptum

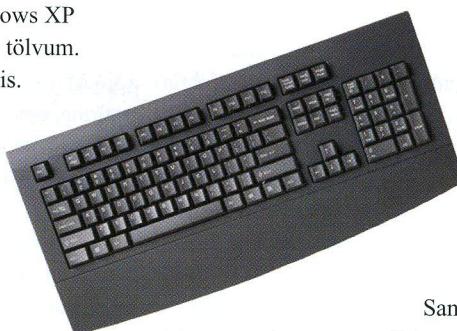
– Tölvupóstssamskipti. Stafrænar myndir og tölvupóstur. Kynning á Internet Explorer vefskoðaranum. Markviss leit á veraldarvefnum – almennt. Markviss leit á veraldarvefnum fyrir heilbrigðsstéttir. Myndir vistaðar af Netinu. Höfundarréttur og síðareglur á Netinu. Prentun og prentscoðun.

Ritvinnsla [Word Processing]. Kynning á Word 2003. Kynningarefní um Word 2000. Valmyndir og tækjaslárlar. Upsetning og frágangur texta. Sjálfvirkur leiðréttningar- og upsettingarþáunaður. Notkun dálka.

Sólrunn Steindórsdóttir læknaritari Greiningar- og ráðgjafarstöð ríkisins

Unnið með myndir. Jaðarlínur og skygging. Fyrirsagnasnið. Efnisgreinar. Afritun og flutningur texta. Haus og fótur. Áherslumerki og númer. Töflur. Hefðbundnar upsetningar bréfa. Uppsetning - Sýnishorn - Ávörp og kveðjur. Dagsetningar. Heimildir: neðanmálsgrein, töflu- og myndayfirlit, efnisyfirlit, millivísun. Sniðmát. Fjöldar.

Samsteypa

gagnalistar og röðun, límmiðar, umslög og dreifibréf. Yfirlestrarbúnaður. Yfirferð skjala. Samanburður tveggja sambærilegra skjala. Vistun og frágangur. Prentun.

Kynning á Excel 2003 XP og Excel 2000. Tölvulegar upplýsingar og framsetning. Röðun gagna. Vinnubók. Vinnublað. Myndrit. Reikniaðgerðir og formúlur. Reikniföll. Frysting fyrirsagna. Haus og fótur. Uppsetning og frágangur vinnubóka. Vistun og frágangur. Prentun.

Framsetning kynningarefnis. PowerPoint 2003 og PowerPoint 2000.

Glærukynning búin til. Notkun grunn-glæru. Innkoma glæra. Innkoma texta. Lokafrágangur í PowerPoint 2002/3. Vistun og frágangur glærukynninga. Prentun glærukynninga.

Skráning í gagnagrunna. Microsoft Access 2002. Skipulag og hönnun gagnagrunna. Vistun og frágangur. Prentun.

Námskeiðið endaði svo í Fjölbautaskólanum við Ármúla þar sem Sögu-kerfið var kynnt. Vinnuferlar í Sögu-kerfinu. Skýrslugerðartólið. Notkun Auto Text. Notkun eyðublaða. Notkun formblaða.

Af þessari upptalingu má ljóst vera að efnisyfirlferðin á námskeiðinu var afar yfirgrípsmikil og máttu læknaritarar sumir hverjir að minnsta kosti hafa sig alla við að fylgja kennaranum semför stundum á ljóshraða yfir verkefni, en vitanlega náiðist þó allt. Og það verð ég að segja eftir mörg og misjöfn tölvunámskeið sem ég hef sótt í gegnum tíðina þá skilað þetta lang mestum árangri, enda sniðið að þörfum læknaritara og kom mér virkilega á óvart hvað ég lærði margt nýtt og skemmtilegt í sambandi við það sem ég nota dags daglega eins og ritvinnsluna og á það allt eftir að koma að góðu gagni í framtíðinni.

Ég er afskaplega ánægð með að ég skyldi drífa mig á þetta námskeið, það er alltaf erfitt fyrir einyrkja eins og mig að vera mikil í burtu, en það er jú nauðsynlegt að halda sér við og reyna að auka þekkingu sína og færni.

Ég er viss um að við erum allar 14 sammála því að þetta var gott námskeið og alveg frábærlega skemmtilegur og fær kennari og hópurinn í heild góður og skemmtilegur.

Útivera og eyjalíf

Siðastliðið ár byrjaði vel hjá okkur læknaritum í Stykkishólm, en þá hafði samband við okkur fjögurra barna móðir í Grundarfirði, sem hafði mikinn áhuga á að komast hingað í sumarafleysingu. Þar sem við vinnum hérla tvær, en ekki í fullu starfi höfum við leyst þessi mál sjálfar undanfarin ár. Við erum báðar með langan starfsaldur og þegar í ljós kom að hún var í námi á læknaritarabraut, vorum við fljótar að grípa tækifærið, þar sem við sáum fram á langt frí og ekki síður að geta styrkt hana í starfi. Þessi unga kona var með góða menntun og farin að huga að þessu námi fyrir nokkrum árum er hún bjó fyrir sunnan og þegar fær gafst dreif hún sig í fjarnám.

Hún var mjög ánægð með veruna hér, taldi sig hafa fengið góða reynslu, þar sem við færum í Söguferði bæði fyrir heilsugæslu og sjúkrahús, einnig er mikið um bréfaskriftir bæði til lækna og lögfræðinga.

Ég vil sérstaklega vekja athygli á því hvað fjarnám og bættar samgöngur geta auðveldað fólki að gera það sem hugur þess stendur til og nýta það sem í boði er hjá hverju bæjarfélagi.

Sumarfríð var langt og gott. Þar sem við hjónin erum bæði faedd og uppalin við Breiðafjörðinn og af eyjafólki komin, höfum við haldið okkur að mestu hér í gegnum árin um sumartímann. Ég er reyndar faedd úti á miðjum firði eða í Flatey og er svo heppin að við systkinin eigum enn okkar gamla hús þar. Yfir bjartasta tímann kemur margt fólk þangað, bæði gamlir eyjaskeggjar og afkomendur þeirra til að dvelja í húsum sínum og einnig er töluvert um ferðamenn, sem hafa þar viðvöld á meðan flóabáturinn fer yfir fjörðinn, en hann kemur við í Flatey bæði á vestur- og suðurleið.

Í minni fjölskyldu og stórfjölskyldu eins og hjá flestum öðrum eru einhverjur fastir punktar í tilverunni og er það dvöl í eyjum og eyjaferðir. Það eru viss forréttindi að hafa aðgang að sínu æskuheimili og svo til detta inn í fortíðina, því umhverfið hefur ekki mikið breyst, og fá að dvelja þar með börnin og nú barnabörnin.

Fyrir utan sjóferðina vestur er endalaust hægt að hafa eitthvað fyrir stafni, það er farið á smáfisk, fjörurnar og fuglalífið mikið skoðað, göngutúrar um eyjuna og eru börnin mikið fyrir að

komu við í kirkjunni, það er eins og nálægðin við hana geri það eðlilegt.

Í eyjum er oft hefð fyrir að syngja mikið, þannig er það í minni stórfjölskyldu, við sitjum í stofunni á kvöldin og tökum lagið, og yngra fólk ið passar upp á það gleymist ekki, það er einhvern veginn þannig að aldrei vantar fólk á gítarinn, það lærir eins og textarnir. Pannig að í Flatey er það mannlífið og að styrkja fjölskyldutengslin, sem ég er að sækjast eftir.

Eyjar og aftur eyjar. Við hjónin eignum ásamt tengdafólk og fleirum eyju hér fyrir utan Stykkishólm, þangað er stutt að skreppa og byggðum við þar hús fyrir um 30 árum. Fyrir utan að dvelja þar í eina viku hver fjölskylda, sjáum við um æðarvarp saman í nokkrum litlum eyjum, þannig að fólk ið fer eftir því sem tök eru á að búa um fuglinn á vorin, síðan í leitir og allt sem því fylgir fram á sumarið. Einu sinni var hópurinn með ungaeldi þarna og var það ómetanlegur tími fyrir börnin okkar. Við notum oft veruna til að fara á sjó og veiða okkur í soðið fyrir veturinn, einnig finnst karlmönnunum ómissandi að skreppa í lunda og er það einnig búbót.

Allt eru þetta hefðir sem fjölskyldan sameinast í og börnum og barnabörnum finnst ekkert summar án sjóferða og tengdabörnin fara að hafa gaman af.

Það er nú bara þannig að um leið og fer að að heyrast í fuglinum snemma á vorin, þá fer fjölskyldan að hugsa út í eyjar og það er nú ekki slæmt að hafa þær fyrir augum alla daga.

Við erum í raun mikið fyrir útiveru og bóndi minn einstaklega duglegur alla tið að virkja mig með sér, notum yfirleitt allar helgar til að njóta hennar. Gengið mikið um hér í sveitinni og stundum farið í fjallgöngu, eins í gegnum tíðina stundað að fara á gönguskiði og þá gaman að fara á vatnsvæðin hér upp í fjalli. Ég má ekki

Í útiveru við gamla eyjabátinn Sigurfara.

gleyma að enn tek ég fram skautana nokkrum sinnum á vetri ef hægt er, þó ekki sé til annars en að sjá aldurinn á milli ára. Það var nú eins gott að halda því við, því önnur dóttir okkar er búsett í Austurríki og allt liðið þar á skautum og skíðum, því þótti ekkert mál að amman kæmi með í skautahöllina og gekk það stórslysalaust.

Með bestu kveðju,

Sigrún Hrönn, læknaritari,
Stykkishólmur.

Draumaeyjan míni, Flatey á Breiðafirði.

Læknitaranám í bráð og lengd

Menntun læknitarara hefur verið til endurskoðunar sl. tvö til þrjú ár. Sem kunnugt er var komið á fót 120 stunda símenntunarnámi í þremur hlutum sem kennt hefur verið undir heitinu Á vettvangi á vegum Fræðslusetursins Starfsmenntar (www.smennt.is). Hluti þessa náms hefur verið á dagskrá Á Akureyri á vegum Símenntunarmiðstöðvar Eyjafjarðar og stendur yfir allt skólaárið 2005-2006. Aðsókn hefur verið góð og læknitararar á Norðurlandi hafa sótt námskeiðið víða að, m.a. gegnum fjarfundabúnað.

Á yfirstandandi skólaári var skipaður starfshópur á vegum Menntamálaráðuneytis til endurskoðunar námskrár læknitarabrautar Heilbrigðisskólans við Ármúlaskólan í Reykjavík. Fyrir hönd læknitarara eiga þar sæti Kristín Vilhjálmsdóttir formaður FÍL og Hallbera Leifsdóttir, skipuð af lækningaforstjóra LSH.

Ýmsar hugmyndir hafa komið fram af hálfu starfshópsins sem tengjast endurskipulagningu Heilbrigðisskólans í heild og miða að samkennslu mismunandi brauta í

þeim áföngum sem sameiginlegir verða samkvæmt námskrá. Einkum virðist hér horft til móttöku- og hjúkrunarritarabrautar. En jafnframt slíkum hagræðingarsjónarmiðum virðist stefnt markvisst að því að styttu nám læknitarara frá því sem nú er. Í stað þess að taka nemendur inn á læknitarabrautina með stúdentspróf eða sambærilega menntun eða reynslu, er hugmyndin sú að innrita á læknitarabraut að viðssum áföngum framhaldsskólans loknum en með slíku er dregið verulega úr fornámskröfum brautarinnar. Ekki er nægjanlegt að endurskipulagning námsins feli í sér samþjöppun sértækra áfanga fyrir læknitarara ef undirstöðumenntun verður skert eins og tillögurnar virðast fela í sér.

Ef raunverulega kemur til skerðingar læknitaranáms hlýtur sú ráðstöfun að endurspeglast í störfum læknitarara framvegis. Hefur starfsvettvangur læknitarara á heilbrigðisstofnunum tekið þeim breytingum að ástæða sé til að skerða nám þeirra? Svarið hlýtur að vera hið gagnstæða: hæfniskröfur hafa aukist með gjörbreyttu

starfsumhverfi síðustu ára. Kröfur samfélagsins aukast stöðugt um öryggi í meðferð persónuupplýsinga, skráning þeirra í sjúkraskrárkerfi og gagnagrunna krefst sífellt meiri þekkingar og mistök eru dýrkepty á þessu sviði sem öðrum í heilbrigðiskerfi dagsins í dag.

Almennur félagsfundur FÍL um menntun læknitarara var haldinn í febrúar sl. og á þeim fundi kom fram eindregin andstaða við hugmyndir um skerðingu læknitaranáms. Sama afstaða kom fram í yfirlýsingu til fundarins frá Norðurlandsdeild félagsins.

Skerðingu læknitaranáms verður ekki unað enda hafa engin rök komið fram til þessa sem réttlæta slíkt. Nauðsynlegt er að skilgreina starfsvið læknitarara innan heilbrigðiskerfisins að nýju með tilliti til nútíma starfsumhverfis og endurskipuleggja menntun þeirra því til samræmis og horfa þar með til framtíðar. Ekki mun standa á Félagi íslenskra læknitarara að leggja slíku verkefni lið.

Skólanefndin

TÍMAMÓT

Akvörðunina um að hætta í starfi mínu sem læknaritari á LSH tók ég u.p.b. hálfu ári áður en hún kom til framkvæmda. Þegar ég varð 67 ára fór sú hugsun að koma í huga mér að e.t.v. væri ekki endilega nauðsynlegt að bíða með starfslok til sjötugs. Hvernig væri að hætta fyrr og njóta þess að geta ráðið sínum tíma sjálf og byrja að gera allt þetta sem allir ætla sé að gera þegar á eftirlaun er komið? Eftir að hafa gert upp hug minn sagði ég mínum nánustu yfirmönnum frá ákvörðuninni og höfðum við 6 mánuði til að undirbúa breytinguna. Ég held að það sé gott að gefa þessum tímamótum góðan aðlögunartíma. Starfslokin urðu svo í júní 2005 þegar ég átti 1½ ár eftir í sjötugt.

Ég hafði kviðið fyrir að kveðja allt það góða fólk sem ég var búin að vinna með í gegnum árin og það eina sem var erfitt við þessi tímamót var einmitt að kveðja alla þessa góðu vini.

En það er gott að hætta að vori. Fyrstu mánuðirnir voru eins og langt sumarfrí, sem liðu í ferðalög, dútlígarðinum og í sumarbústað með fjölskyldu og barnabörnum.

En síðan kom haustið. Þá fannst mér að tími væri til að koma einhverju

Gisli Vigfusson yfirlæknir, Kolbrún Þórhallsdóttir og Gisli Sigurðsson prófessor.

skipulagi á hlutina. Hélt að það væri nauðsynlegt að konan kæmi sér í eitthvert prógram. Úr mörgu var að velja, - en hvað? Eftir svolítinn tíma fann ég reyndar út, að forréttindin við að vera komin á eftirlaun væru einmitt að hafa nógan tíma til ráðstöfunnar. Hafa aðeins mátulega mikil á dagskránni. Byrjaði á að setja mér að fara í sund á morgnana (hafði aldrei gert það reglulega áður). Ákvað þó að hafa það aðeins annan hvern dag, svo þetta yrði ekki kvöð og ég mundi

standa við þessa ákvörðun. Þetta gengur vel og ég hef staðið við þetta. Fyrir þeim sem stunda sundlaugarnar, þarf ekki að lýsa, hve slíkar ferðir stuðla að mikilli velliðan, en sundlaugarnar, heitu pottarnir, æfinga-áðstaðan og allt þetta óþrjóandi vatn eru forréttindi sem allir ættu að nýta sér sem mögulega geta – og það sem betra er, við sem erum orðin 67 ára þurfum ekkert að borga fyrir.

En til að halda við heilabúinu ákvað ég að skella mér á ítoluskunámskeið. Hafði farið til Toscana í 10 daga fyrir tveimur árum og eins og fleiri heillast af héraðinu. Dreymir um að geta farið þangað í lengri tíma, e.t.v. á kokka-eða ítoluskunámskeið. Hver veit, alltaf gaman að láta sig dreyma. Ítalskan gengur svona og svona, - verð að viðurkenna, orðin renna ekki fyrir hafnarlaust inn í heilabúið og sagnirnar þvælast stundum hver fyrir annarri, - en það er skemmtilegt að glíma við þetta og um að gera að láta það ekki á sig fá, þó þetta gangi eitthvað hægar en hér áður fyrir.

Morganverðarborðið LSH/Hbr. Frá vinstri: Ragnhildur, Gunnhildur, Margrét, Auður, Sigrún, Sigríður og Kolbrún.

Kolbrún Þórhallsdóttir
fyrirverandi læknaritari á LSH

Heilbrigðísskóli Þingeyinga

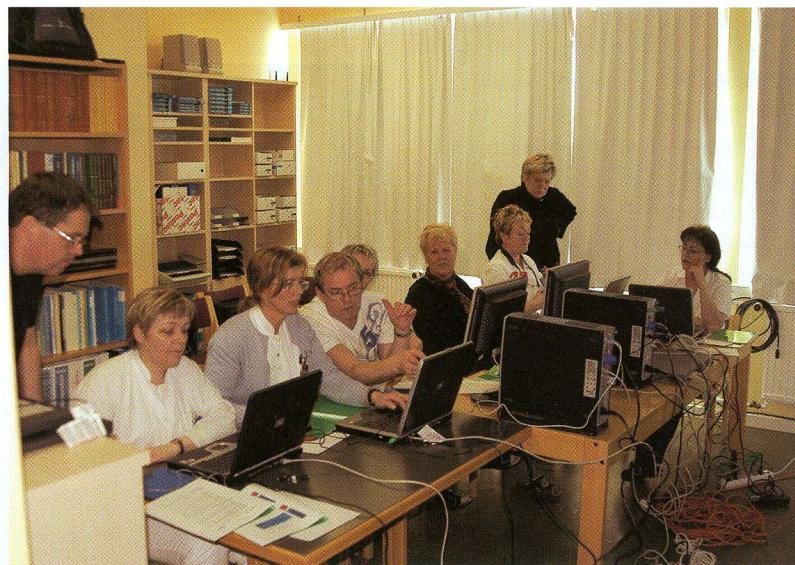
Ahaustdögum 2005 ákvað framkvæmdastjórn Heilbrigðisstofnunar Þingeyinga að gera tilraun með að standa fyrir markvissri fræðslu til starfsmanna og koma stjórn endurmenntunarmála stofnunarinnar undir einn hatt.

Ákveðið var að sækja um styrki úr endurmenntunarstjóðum stéttarfélaganna og reyna að endurheimta hluta þess fjármagns sem greitt er til endurmenntunarsjóða félaganna og nýta sem best fyrir starfsmenn og stofnun.

Heilbrigðísskóli Þingeyinga var stofnáður og verkefni hans skilgreint þannig að aðal hlutverk hans væri að sjá um að miðla þekkingu milli starfsmanna. Skólinn er hluti af símenntunaráætlun stofnunarinnar og þeir starfsmenn innan Starfsgreinasambands Íslands, sem eiga rétt á launaflokkahækkunum að loknum ákveðnum stundafjölda á námskeiðum, fá námskeið á vegum skólans að fullu metin til launa.

Til að gera okkur grein fyrir hvaða námskeiðum starfsmenn hefðu mestan áhuga á, var gerð skoðanakönnun meðal starfsmanna og reynt að taka mið af niðurstöðum þeirrar könnunar.

Á ótrúlega stuttum tíma náðist að koma saman nokkuð samfelldri dagskrá fram að áramótum og þátttaka á námskeiðunum var frábær. Alls tóku 117 starfsmenn þátt í námskeiðum á vegum skólans fyrir hluta vetrar og yfirleitt voru menn mjög ánægðir með það sem þar fór fram. Eftir áramót hafa verið haldin þrjú námskeið á vegum skólans og til stendur að halda eitt í viðbót.

Áhugasamir nemendur.

Eins og fram kemur hér að framan er aðal hugsunin á bakvið verkefnið sú að miðla þekkingu milli starfsmanna. Þar með þjálfast þeir sem taka að sér kennslu í því að koma fram og útbúa kennsluefni, auk þess sem þeir hressa uppá kunnáttu sína. Starfsmenn verða meðvitaðri um þá sérþekkingu sem til er innan stofnunarinnar og skilningur á störfum annarra eykst.

Auk þess að skipuleggja fræðslu milli starfsmanna hafa verið fengnir utanaðkomandi fyrirlesarar og einnig hefur verið gert samkomulag við Fraeðslumiðstöð Þingeyinga um þátttöku í námskeiðum.

Starfsstöðvar Heilbrigðisstofnunar Þingeyinga eru sex : Húsavík, Mývatnssveit, Laugar, Kópasker, Raufarhöfn og Þórshöfn. Fjarfundabúnaður er á öllum starfsstöðvum nema á Laugum og hann hefur verið nýttur til kennslu þegar á hefur þurft að halda. Þörf hefur verið á.

Það er ljóst eftir fyrsta starfsárs skólans að hann er kominn til að vera og við höfum lært margt á þessum fyrsta vetrí sem við komum til með að nýta okkur í framtíðinni. Í dag eru tveir fulltrúar í skólanefnd, en minn skoðun er sú að í nefndinni þurfi að vera þrír til fjórir aðilar, tveir frá framkvæmdastjórn og einn til tveir frá starfsmönnum.

Skólanum er ætlað að vera lifandi stofnun sem tekur breytingum í takt við tímann og vonandi berum við (sem) stjórnendur gæfu til að hlusta á óskir starfsmanna um skólastarfíð, því hér er á ferðinni samstarfsverkefni sem er ætlað að auka starfsánægju og samheldni innan stofnunarinnar.

*Regína Sigurðardóttir,
framkvæmdastjóri fjármála og
rekstrar Heilbrigðisstofnunar
Þingeyinga*

NOLO fundur

haldinn á Radisson SAS Hotel 1919 í Reykjavík 25.-28. ágúst 2005

Fjórtán læknaritarar frá fimm Norðurlöndum sátu NOLO fund ársins 2005 sem haldinn var helgina 25.-28. ágúst, á Íslandi að þessu sinni, en það er í fyrsta sinn í sögu samtakanna sem Ísland er gestgjafi.

NOLO eru samnorræn samtök formanna læknaritarafélaganna og hittast félagar árlega til þess að efla kynnin, bera saman bækur sínar og skipuleggja næstu norrænu ráðstefnu.

Pátttakendalöndin voru sem sagt fimm; Ísland, Noregur, Finnland, Danmörk og Grænland, en færeyski formaðurinn sá sér ekki fært að mæta að þessu sinni. Svíþjóð hefur einhverra hluta vegna dregið sig út úr þessu samstarfi og ekki verið með nú í nokkur ár.

Það voru níu erlendir gestir sem komu hingað til NOLO fundar. Sumar þeirra höfðu komið á norrænu ráðstefnuna þegar hún var haldin hér á landi 1995 og fannst mikið breytt síðan þá. En flestar voru að koma hingað í fyrsta sinn og allar töluðu þær um náttúru- fegurðina og vildu njóta alls hér til hins ítrasta þar sem þær vissu ekki hvort þær hefðu tækifæri til þess að koma aftur.

Pátttakendur á NOLO fundinum komu í heimsókn á Landspítalann í Fossvogi.

Það var í raun alveg ótrúlegt hvað hinum norrænu stallsystrum okkar tókst að gera á þessum stutta tíma sem þær höfðu hér viðsvöl. Þær byrjuðu á að fara í sight-seeing um Reykjavík í tveggja hæða breska strætisvagninum daginn sem þær komu. Við höfðum svo skipulagt smáprógram fyrir þær á föstudeginum, þar sem við fórum að skoða Landspítalann í Fossvogi og Landspítalinn bauð þeim m.a. í hádegisverð. Eftir matinn drifu þær sig svo aftur í sight-seeing og töku the Golden Circle, þ.e. Þingvellir, Gullfoss

og Geysir. Voru komnar til baka um kvöldmat og fóru þá út að borða með nokkrum stjórnarkonum FÍL.

Sjálfur NOLO fundurinn var síðan á laugardeginum. Þar var mikið rætt og kom ýmislegt fróðlegt fram á þeim fundi. Það eru mjög mismunandi aðstæður hjá læknaritum eftir löndum, eins og gefur að skilja, mismunandi hvað varðar námið, starfsréttindi, laun og ekki síst þróun í starfi. Danir eru fremstir í flokki hvað laun snertir og einnig er mesta framþróunin hjá þeim. Þar eru tvö læknaritarafélög sem bæði eru stéttarfélög og eru mjög stöndug. Mér fannst áhugaverð sú þróun sem er að verða í læknaritarastarfinu í Danmörku. Þar, eins og alls staðar, hefur orðið mikil taekniþróun sem leitt hefur til þess að skrifstofuvina læknaritara hefur mikið minnkað. Þær svara þessum breyttu tínum með því að færa sig meira yfir á rannsóknastofuna, þar sem þær eru að aðstoða við blóðtökur og þess háttar. Mér finnst mjög áhugavert að þær skuli vera að fara út á þessa braut í heilbrigðisgeiranum – þarna hefði ég

Fundarkonur í sparifötunum fyrir utan Perluna.

haldið að þær væru að teygja sig inn á svæði meinatækna – en sinn er síður í landi hverju! Þetta væri til dæmis ekki á mínu áhugasviði – þegar ég hef velt fyrir mér breyttum áherslum í starfi okkar þá hef ég frekar horft til meiri upplýsinga- og tölvutækni og stjórnunar.

Í Finnlandi eru læknaritarar vettir staddir en við faglega séð: Greta-Liisa, finniski formaðurinn, sagði okkur frá því að í Finnlandi væri enginn sérstakur skóli fyrir læknaritara heldur væru margar leiðir til þess að verða læknaritari. Þær hafa heldur ekki lögverndað starfsheiti og standa illa að vígj þegar kemur að launasamningum. Þær hafa þó heldur meiri laun en við á Íslandi.

Laun & menntunarmál

Við áttum áhugaverðar umræður um laun og mismuninn milli landa. Eins og áður segir eru það dönsku læknaritararnir sem eru hæst launaðar. En ég held að við rekum svo lestina hvað laun varðar.

Einnig bar endurmenntunarmál á góma en þau eru okkur auðvitað mjög mikilvæg til að geta þróast í starfi. Okkur fannst áhugaverðast að danskir læknaritarar fá 6 daga á ári sem þær verða að nýta til endurmenntunar. Við höfum ekki alveg sama lúxus hér þar sem við þurfum að herja út að fá að fara á námskeið og sitjum svo þar með samviskubit yfir því að vera ekki í vinnunni!

Norræn ráðstefna á Grænlandi 2007

Síðasta mál á dagskrá var komandi ráðstefna í Grænlandi 2007. Hún hefur aldrei verið haldin á Grænlandi áður og verður án efa mjög skemmtilegt. Ráðstefnan verður í heimabæ grænlenska formannsins, Sisimiut, sem er líttill bær við austurströnd Grænlands. Hann er reyndar það líttill að takmarka verður fjöldi ráðstefnugesta við 150 þar eð gistiþláss eru takmörkuð. Er þá verið að tala um gistingu á hótelum, gistiheimilum og jafnvél einkaheimilum. Bátsferðir í nálæga smábæi,

snjósleðaferðir og hundasleðaferðir bar á góma sem væntanlegt social program og alveg ljóst að grænlenska ráðstefnan verður hreint ævintýri – fyrir nú utan hvað er gaman að hitta aðra læknaritara! En það er betra að vera tímanlega í að panta því færri komast að en vilja. Þess má þó geta að ferðin verður að öllum líkindum dýr því ekki er hægt að fljúga beint á austurströnd Grænlands heldur verður að fljúga til Danmerkur og þaðan til Grænlands. Þetta mun skýrast betur þegar nær dregur.

Hinar norrænu stallsystur okkar voru hæstanægðar með heimsóknina, enda ekki hægt annað. Veðrið lék við þær allan tímann, fremur kalt en heiðskírt og þetta voru fallegir haustdagar sem þær áttu hér. Eftir fundinn á laugardeginum skelltu þær sér í Bláa lónið og komu endurnærðar og ljómandi eftir það til kvöldverðar í Perlunni. Við áttum þar alveg yndislegt kvöld og óhætt er að segja að þessi kvöldstund verði okkur öllum ógleymanleg. Þar hjálpaðist að góður matur, frábært veður og útsýni til allra átta og ekki síst góður félagsskapur. Eftir ótrúlega fallegt sólsetur fengum við svo stórbrotna flugeldasýningu – líklega nutum við þar góðs af brúðkaupsveislu á þessum fagra laugardegi.

NOLO samtökini eru að mínu mati mjög þörf. Á NOLO fundum gefst tækifæri til að bera saman launakjör og vinnuaðstæður og mikil samvinna á sér stað. Ég fann fyrir mikilli samkennd og það var virkilega gaman að halda svona fund þar sem allir eru með

Kristín Vilhjálmsdóttir,
greinarhöfundur.

sama markmiðið; að vilja veg læknaritarans sem heilbrigðisstéttar sem mestan.

Það er gaman að segja frá því í lokin að það var einmitt þáverandi formaður Félags íslenskra læknaritara sem stofnaði NOLO á sínum tíma, Guðfinna Ólafsdóttir, og á hún heiður skilinn fyrir það framtak og þá framsýni. Norrænt samstarf veitir okkur sterkari heild og við þurfum einmitt á styrk að halda til að efla framtíð læknaritarans.

Kristín Vilhjálmsdóttir
formaður FÍL

Stjórnarkonur á NOLO fundi.

Stjórn Félags íslenskra læknaritara

F.v. Harpa Hauksdóttir, Kristín Jóhannsdóttir, Kristín Vilhjálmsdóttir, Hrönn H. Bachmann (ekki í stjórn, í skólanefndinni) Hrafnhildur J. Rafnsdóttir, Margrét G. Andrésdóttir.

Úr líffraeðiprófi í 6. bekk: „Hvers vegna eru reykingamenn yfirleitt hand- og fótkaldari en það fólk sem ekki reykir?“

Einn svaraði: „Reykingamenn eru með kalt blóð.“

Annar svaraði: „Reykingamenn þurfa svo oft að standa úti við reykingar.“

Gideonmenn voru í heimsókn í skólanum og einn þeirra lagði út af orðunum: „Hvernig getur ungr maður haldið vegi sínum hreinum?“

Þetta er tilvitnun í Nýja testamentið, sem þeir Gideonmenn voru að gefa öllum 5. bekkingum og var ekki ætlunin að nemendurnir legðu þarna eitthvað til málanna. Einn guttinn stóðst þó ekki mátið og sagði: „Með því að reykspóla ekki.“

Kennari í barnaskóla var einhverju sinni að hlýða pilti yfir Faðirvorið.

Sjálfsgagt hefur stráknum legið reiðinnar býsn á, því undir lok bænarinnar mátti heyra hann segja; „eigi leið þú oss í freistni, heldur frelsa oss í hvelli.“

LYFJA VER APÓTEK

			FYRIR-HÖFN	SKRÍD-DÝRID PEGAR SAMTALS	VÍKONU-NAFN LJÓS	5	FÍFL-VÉIDAR-FÆRI	HÁ-VAXNA
<p>ÖSKERT OTRAUÐ</p>						FÖTT ÖLMAR		
GATA	FRÍÐ-TV TRÖLL	SKORT TÍU			HRATT AKAFIR		GRAS-TOPPUR KRANAR	
			BORDA YOFU				GLADUR STÓRAN	7
RÆNA	8			15 HRAÐA NÍSKU			ÖVETT-UR TR'E	
VITUR					SPARI	9		SPROTA
SKRAF DRYKK-UR			FJASI ÖTULL			SKRAUT EYÐNI		
AFKOM- ANDI LEAJA				VOTIR TIGN-AST	17			ÖVISS-AN
KVABB PRETTIR LEIT			SJÓ STILL-AST			MJÚLK GANG-FLOTUR	EKKI GJAF-MILDA	2
			10 ELJU-SÖM GORT				HEITI LAN	
		NÆGI- LEGT ETJA		SLOTT-LIG MERKI			HÆKKUN BAND	
FOR-FEDUR	FATÆKT GRÁTA			16		MERK-AN KROSS		GARA
4		ÖVIRAA HRÓPA				GLUFA KUARR-10	FERSK KROPP	
HER-MADUR	GÓ 10		STÍA DREIFI			BEITA LÉLEG		BLÓT-ABÍ
HRUN HVÍL-AST	12		PRETTA SVIK				HANGA REYK	3
		SÖNG-RÖDD VARPA	14	TÆP BARDAGI			GELTI P'AR	ÖTT-AST
PRA-SVAL-IR		HEÐ- URINN GAGN				SAM-SKIPTI BÁTUR	NÆÐI OFNAR	
		AFL LIPUR	11				GJALD-MÍÐILL EYRI	
SNÚN- INGUM	BLUNDI FLAS		LJÓS-MOAIR SEM			6		TIL
			MÚLI				HEY	
EIRA		STEIN-VEGGUR		MATT-UR			SVEIFLA	

HÖFUÐ, HERÐAR ...

Íbúfen® – Bólgueyðandi og verkjastillandi

Notkunarsvið: Íbúfen inniheldur íbúprófen sem er bólgueyðandi, verkjastillandi og jafnframt hitalækkandi lyf. Lyfið er notað við líbagjigt, slittigt, tilöaverkjum, tannþinu og höfuðverk. Einnig má nota það sem verkjalyf eftir minniháttar aðgerðir, t.d. tanndrátt. Varúðarreglur: Fólk sem hefur ofnæmi fyrir íbúprófeni eða er með skerta lifrarstarfsemi má ekki nota lyfið. Fólk sem hefur fengið astma, nefslimubólgu eða ofskaklæða eftir töku acetýlsalicílsýru eða annarra bólgueyðandi lyfja (annarra en barkstera) ætti ekki að nota lyfið. Nota skal lyfið með varúð hjá fólkum með tilhneigingu til magasárs eða sögu um slik sár. Lyfið er ekki ætlað barnshafandi konum. Aukaverkanir: Íbúfen getur valdið aukaverkunum eins og t.d. ofnæmi (útbrot) og meltingaróþægindum. Skömmtun: Nákvæmar leiðbeiningar um skömmtu fylgja lyfinu. Ekki má taka stærri skammta en mælt er með. Lesið vandlega leiðbeiningar sem fylgja lyfinu.
14.09.05

actavis
hagur í heilsu